

Vodna pištola

Mama mi je naročila, naj pospravim predale v svoji pisalni mizi. Stari testi in nekaj polomljenih svinčnikov je šlo v smeti. Našel sem še nekaj starih nalepk z nogometiški, tistih, za katere sem mislil, da sem jih izgubil. Čisto na dnu drugega predala je počivala pištolica na vodo, ki sta mi jo med počitnicami kupila dedek in babica. Na skrivaj sem jo zvečer vtaknil v torbo.

V šoli sem vzel pištolico iz torbe. Stopil sem do umivalnika in jo napolnil z vodo. Prva je mimo prišla sošolka Eva. Nameril sem in sprožil, to je bila šala! Eva je bila vsa mokra. Zacvilila je in stekla na hodnik. Poškropil sem še Domna in Roka, ki sta ravno takrat vstopila v učilnico. Sploh nista bila tako mokra, pa sta vseeno kričala, kot da se bosta utopila.

Tedaj je vstopila učiteljica in mi pri priči vzela pištolico iz rok. Spravila jo je v predal svojega katedra in mi rekla, da jo bom dobil na koncu šolskega leta. Spomnila me je, da so naslednji dan govorilne ure. Vprašala me je, če bo kdo prišel. Seveda sem vedel, da bo prišel oče. Ojej, kar za glavo sem se prijel, saj sem se zavedal, da sem ga spet krepko polomil!

V glavi se mi je porodila misel, kaj bo rekel oče, ko bo zvedel za to vragolijo. Pa to še ni bilo vse. Prejšnji teden sem nalašč za hec spotaknil sošolko Tiso. Sošolcu Blažu sem vrgel gobo v glavo in se potem ni hotel igrati z mano v podaljšanem gibanju. Takrat sem bil tudi jaz žalosten, ker se ni hotel družiti z mano. Žal mi je bilo za vse neumnosti, ki sem jih storil.